

ESELAM U ALEJKUM

Prosle hevte se nije pojavio ni jedan moj clanak, Bio sam odsutan, onemogucen da se javim. Zato ovog puta donosim radosnu vijest svim BiH gradjanima
Citaocim ove divne CCN stranice, Sirite i pokazite CCN stranicu vasim prijateljma.

Sretan sam da Vas-citaoce CCN mogu obavijestiti o pocetku jednog od mnogo znacajnih djela Efendije Huseina Hodzica, Imama Trebinjskog O njegovim nastojanjima za obnovu svih dzamija, porusenih u toku nesretnog rata protiv Muslimana BiH i sire.

Ovo djelo Efendije Huseina je dugotrajan njegov naporani rad, njegove sve nedace i svi njegovi uzroci mnogo ne-prospavanih noci od njegova dolaska u Trebinje
Da kazem samo toliko: On, Efendija Husein, je bio namjesten kao Imam u Njemackom gradu. Uzivao je veliki autoritet u svim svojim pozivima Imama

Ali ON, Efendija Husein, se odluci na najsvetiji nacin pomoci svom narodu. Na konkurs za postavljanje Imama u tada okupiranom i od Muslimana istrebljenom gradu Trebinju. On se prihvati iz raskosi koju uzivase doci u tako siromasnu, bijednu, nesigurnu sredinu i to jos kao Glavni IMAM..E, to je bilo ono nadcojckanski ono sto covjeka istinski vuce za svesrdnu pomoc svom narodu\

Smijem reci i garantovati; Da On Husein Efendija nije dosao u Trebinje, znajte da u Cijeloj Istocnoj Hercegovini nebi bilo ni jednog Muslimana

BiH je puna vrsnih Imama, ali se ni jeda ne nadje da sa tadasnjih pozicija krene u tu divljinu u nepoznato i za sigurno opasno po zivot. Tada je Trebinje, a dans nista manje bilo puno cetnika, Zlikovaca puno onih cije su ruke nakvasene muslimanskom krvlju. Zanju se izmedju sebe ali ih Vlast ne dira jer je Trebinje pod vlascu Republike Srpske. Tezak je tamo zivot, pretezak. ali, Ef, Husein osta vise od deset (10) godina. Svojim radom, taktikom, ljubavlju za covjekom, on osvoji mnoga cista srca stanovnika (Pravoslavaca) Trebinja i Hercegovine Vрати impovjerenje a time povjerenje povratnika,

Njega ce Istorija spominjati bas kao sto on spominje slavne davne pretke. One koji ucinise dobro djelo za Isalm i narod Hercegovacki. Koji ostavise monumente (dzamije) mezarja, vakufe u nasljedstvo ziteljima toga grada

Malo je povratnika u Hercegovinu, malo. Jos je strah od zaostalih zlikovaca koji se boje svoje sjne. Povratak Muslimana za njih bi bio kraj zivljanja. Zlikovci motre, pomazu da se sto manje naroda vrati. Cuvaju se oni medjusobno Najvise ih cuva cvrsta ruka Dodika, koga oni -zlikovci proglasise pocanim gradjaninom Trebinja Nije mi namjera pisati o Imamu huseinu O njemu ce pisati oni koji su pratili njegov rad iz neposredne blizine Moja zelja je da procitate sledeci clank o obnovi pos;ledne porusen dzamij u Hercegovin. Imam Huein svojim desetogodisnjim neumornim, nesebicnim rado obnovi sve porusene dzami pa i svoju dzamiju u Planoj i ako u toj okolici zivi samo jedna Muslimanska porodica.

Zelja mi je da se vase srce otvori i da u ovim teskim financiskim vremenima pomognemo izgradnju dzmije u srcu Trebinja.

Molim da svojim skromnim doprinosom pomognete izgrdnju i hairli otvaranje ovog objekta. To nam je duznost i obavez. Zivimo u slobodi, rahatluk, izobilju, neka je hvala Drzavi gdje se nalazimo i njenom humanom zakonu da smo mi Muslimani tretirani kao iskreni, odani stanovnici ovog dijela Planete

Moli sve one koji budu donijeli odluku za doprinos izgradnje ove historiske - monumenta - da svoj doprinos uplacuju na racun dzamije u Trebinju

Ako vam to otezava, molim, da mi se javite na

email tuzlanka@optusnet.com.au ili telefon 0422171919 dacu vam sva uputstva i pomoci da vas hairli doprinos stigne do odredista.

Ne zaborajte da je vas doprinos, ma koliki bio dio te obnovljene dzamije

Time pomazemo seb, Islamu i Trebinju

Uz svu ljudsku zahvalnost na vasem razumjevanju. Molim Allaha da otvori vasa srca za razumjevanje i hitnosti pomoci ovom nasem Velkanu, nasem Imamu Ef, Huseinu da ostvarimo njegu zamisao. Sve Muslimansko neka se vrati Muslimanima.

Uz Selam

Vas Haji Safet Avdic Australia 18. Decembra 2011

Počinje obnova Careve džamije u Trebinju

TREBINJE - Proteklih dana je demontirana čvrsta metalna ograda koja je skoro deset godina čuvala i štitila od sknavljenja lokalitet Sultan Ahmedove ili Careve...

... džamije i njenog malog groblja u Starom gradu (Kastelu) u Trebinju, koju u zlu vremenu sagradiše dobri ljudi davne 1719. godine /1132.h/, a neki zli ljudi početkom 1993. zapališe je, miniraše i sravnili sa zemljom čijim se ostacima materijala zatire svaki trag do današnjih dana.

Razlog rušenja pomenute ograde na početku ovoga teksta je početak radova na obnovi te najstarije gradske trebinjske džamije čija je zvanična obnova počela u ponedjeljak 21. novembra 2011. godine ili 25. zu-l-hidždze 1432. hidžretseke godine.

Medžlis Islamske zajednice Trebinje je u proteklom desetogodišnjem periodu uz svesrdnu materijalnu i drugu pomoć obnavljajući porušene džamije na području opština Trebinja i Bileće nedavno donio odluku da započnu radovi na obnovi ratom porušene posljednje neobnovljene džamije u Trebinju koji posao je na tenderu dobila firma G D „Bišina“ d.o.o. Mostar na čijoj gradnji je besplatno i dobrovoljno angažovano nadzorno lice ispred investitora ing. građevine gosp. Čerimagić Edin iz Sarajeva koji datumom o početku radova odgovorne ispred izvođača uveo u posao.

Troškovi gradnje džamije i munare po Ugovoru iznose 192.240.KM i osim neznatnih početnih nisu obezbijeđena. Jer se nadam da će širom svijeta raseljeni Trebinjci kao i do sada dati svaku vrstu podrške i da po pitanju finansiranja obnove ove kod Trebinjaca

posebno poštovane džamije neće biti nikakvih poteškoća.

Od samog početka obnove prethodnih objekata bili su posebno nestrpljivi kada će početi obnova ove džamije. Ona im je simbol simbola Trebinja zbog mnogo koječega a posebno zbog činjenice da odluka o prvoj gradnji ove džamije davne 1719. godine donesena u jednom tužnom i tragičnom historijskom periodu poslije jednog za muslimane Trebinja krvavog bajrama.

Naime, uskoci iz Dalmacije pod komandom zloglasnih Stojana Jankovića i Ilije Smiljanića stalno huškani od Mlečana jedne godine na bajram ujutro su navalili na jedinu džamiju-mesdžid u Trebinju u Policama na suprotnoj starni od današnjeg lokaliteta džamije u blizini hotela „Leotar“ tačnije na mjestu današnje zgrade „Hidroelektrana na Trebišnjici“ gdje su do 1930 godine bili i mezari sa nišanima. Dakle pomenuti uskoci su tog jutra, dok su muslimani klanjali, navalili u džamiju i sve ih pobili i preklane pobacali u rijeku Trebišnjicu. Njihove leševe muslimani su na niže iz rijeke vadili i pokopavali na današnjim Šehitima, Oglavcima i u Bašama ispod Gomiljana čiji tragovi-nišani i danas svjedoče o tome.

Potpisanim Ugovorom o gradnji je predviđeno da radovi na obnovi džamije i munare traju dvije godine, a ovo stoga što će se tokom obnove objekta primijeniti sistem tradicionalne gradnje i sa ugradnjom onovremenih materijala pošto je objekta Sultan Ahmedove džamije kao kulturna baština Trebinja kod nadležnih nominovana da se proglesu spomenikom kulture

Piše:
Husein ef. Hodžić

Dočekasmo nizanje
posljednjeg bisera
na našu radost a i
na obraz prvog
graditelja i
posljednjeg
rušitelja

od opšteg dobra, jer je takav i zvaničan status imala i prije posljednjeg rušenja.

Ovdje je zanimljivo istaći da je onovremena vlast pedesetih godina nacionalizovala, čitaj otela ovu džamiju i sve do 1967. godine koristila je kao magazin razne robe pretežno đubriva i soli kada ju je vratila na korištenje Odboru Islamske zajednice u Trebinju koji ju je potom adaptirao i koristio za održavanje vjeronauke.

Inače, ova džamije je radila i do 1918. godine imala stalne imame. Zanimljivo je da se pamti posljednji

mujezin a to je Omeraga Kabil koji je ovu dužnost više godina petkom i bajramima vršio. Kako je nakon krvavog bajramskog događaja u Policama Trebinje ostalo bez ijedne džamije, tadašnji sultan Ahmed III naredio je da se od preostalog materijala - kamena mesdžida u Policama na bezbjednosno sigurnoj lokaciji unutar zidina starog grada na sadašnjem lokalitetu napravi u njegovo ime ova današnja džamija.

Ostaće neistraženo iz kojih je sve razloga baš ovdje sagrađena i što nova džamija a i tako se u narodu nekada zvala nije bila monumentalnija, većih dimenzija, što nije imala prozore sa bočnih strana i slično.

No, prethodna džamija koja se od zla i neljudi zapali i minira 1993. godine sigurno će svjedočiti u našim sjećanjima kao i buduća ova obnovljena ponovo NOVA DŽAMIJA, da je njena prva gradnja počela sa žalosnim

osjećanjima i desetkovanim muškim džematom i puno djece - jetima bez očeva. Da je bila magazin po volji bezbožnika, ali je bila i ostala od ljudi i vjernika poštovana džamija. O

čemu svjedoče tragovi mumina na izlizanom kamenom pragu ulaznih vrata kojeg su bose noge a čistih ruku i srca vjernici prelazili. Kamen je nakon prije dvije godine izvršenih arheoloških istraživanja otkriven koji će prilikom obnove biti posebno zaštićen i vidljiv.

Na kraju upućujem dovu ,molbu Njemu, Svemogućem Bogu dž. š. da osvježi pamćenje opet ožalošćenim ovog puta prognanim nostalgicarima za svojim zavičajem, svojim imanijama mahalama, rodnom kraju, mezarima predaka, a posebno

džamijama, našim putokazima, posebno ovoj džamiji, da je obraduju svojim prilozima za njenu obnovu da ona na njihov ponos ponovo sa svojom munarom UZGOR bude i da ostane sjećanje na prve graditelje i uzroke gradnje i opomena za posljednje rušitelje! AMIN!

I za kraj a ljepši povod ne može biti:

NEKA VAM JE SRETNNA, HAIRLI I BERIČETNA NOVA HIDŽRETSKA 1433. GODINA!

